

ГЛАВА 3 “СВОБОДНО ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ”

1. КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА СЪДЪРЖАНИЕТО НА ГЛАВАТА

Свободата на предоставяне на услуги е една от четирите свободи, на които се основава функционирането на вътрешния пазар на Европейския съюз (ЕС). Въпросите относно свободата на предоставяне на услуги се съдържат в чл. 49-54 от Договора за създаване на Европейската общност (ЕО), като целта е да се премахнат съществуващите пречки пред движението и пребиваването вътре в Общността на самонаетите лица и техните семейства. Според тази правна уредба, в рамките на Общността са забранени ограниченията върху свободата на предоставяне на услуги спрямо гражданите на държавите-членки, които са се установили в държава от Общността, различна от тази, в която се намира лицето, на което се предоставя услугата.

Свободното предоставяне на услуги (вкл. финансовите услуги) се характеризира с това, че физическите лица, работещи на свободна практика, и юридическите лица могат да извършват стопанска дейност на територията на други държави-членки без да е необходимо да се настаният трайно в тях. Докато при правото на установяване съществува трайно настаняване на територията на другата държава-членка, то при услугите престоираният услугата се премества единствено с цел да предостави услугата, без да се настанява в приемащата държава за продължителен период от време.

2. ПОЕТИ АНГАЖИМЕНТИ ОТ БЪЛГАРСКА СТРАНА

България е поела ангажимент за пълно хармонизиране на българското законодателство с европейското и ефективното му прилагане. Изграждане на ефективен административен капацитет, способен да поеме ангажиментите по транспонирането и прилагането на *acquis*.

3. ДОГОВОРЕНИ ПРЕХОДНИ ПЕРИОДИ

По Глава 3 “Свободно предоставяне на услуги” България е договорила един преходен период, който касае Директивата за компенсиране на инвеститорите. Той е 3-годишен и засяга минималното ниво на компенсиране на инвеститорите (20 000 евро). Според Директивата всяка държава-членка трябва да осигури съществуването на един или повече компенсационни фондове и изисква всички инвестиционни фирми да членуват в такъв фонд. За разработването на нормативна уредба по тази директива и поэтапното постигане на пълно съответствие на схемите за компенсиране на инвеститорите у нас България е поискала преходен период до 31 декември 2009 г.